

Café la Vie

– en musikalisk berättelse –

Text&Musik

Lars Persson ©

Café la Vie – skådespelare (1– 20) och roll/roller

(Olle, Marias far (**fiktiv roll**))

1. **Lisa**, kaféägarinnan, Marias mor (**stor roll**)
2. **Helen**, kvinnan som väntar på det försenade tåget (**stor roll**)
3. **Kalle**, stammisen (**stor roll**)
4. **Sara**, kvinna med omåttlig tur (**stor roll**)
5. **Magdalena**, min-plats-nörden (**ganska stor roll**)

6. **Maria**, Lisas dotter – **Emelie**, ungdom
7. **Peter**, plastpappan – **Tony**, tjuv
8. **Liam**, plastpappans bonusson – **Polis**, manlig polis
9. **Kakan**, bakverk – **Tord**, tillfällig kafébesökare
10. **Tårtan**, bakverk – **Rimmaren**, tillfällig och irriterande kafébesökare
11. **Bakelsen**, bakverk – **Lena**, tillfällig kafébesökare
12. **Kanelbullen**, bakverk – **Martin**, tillfällig kafébesökare

13. **Ali**, flykting, far
14. **Fateme**, flykting, mor
15. **Wasan**, flykting, dotter
16. **Mohammed**, flykting, son
17. **Anna**, temperaturdiskuterande, medelålders
18. **Olov**, temperaturdiskuterande, medelålders
19. **Madde**, ungdom
20. **Anders**, ungdom

Pianist/gitarrist för komp – alt: duo eller trio

Förutsättningarna

Alla ingångar är markerade (inom parentes) med fetstilt grön text

Alla utgångar är markerade (inom parentes) med fetstilt röd text

Alla sångtitlar, (varianter), (vem som sjunger) och (vad som händer under sången) är markerad med fetstilt lila text och, förutom sångtitlar, (inom parentes)

Vad som händer med Kalles keps är markerat (inom parentes) med blått, då den är centralt för händelserna i slutet

Ett kafé som man kan se rakt igenom. Väggar och tak som bara är markerade med en ram av något. Längst till höger finns kassan, kaffebryggare o d och glasmontern för bakverken uppställt så att publiken samtidigt kan se både värdinna och gästerna när skeendet utspelar sig där. Ovanför kassan hänger en lina med ett antal Trisslotter. Till vänster om kassaplatsen finns en riktig dörr(glas?) uppställd. Till vänster om detta står bord på rad med vardera två eller fyra stolar, så att alla som sitter blir, helt eller delvis, vända mot publiken. Det finns också ett tidnings/tidskriftsställ med olika publikationer. Lisa håller på att göra i ordning inför öppnandet.

(telefonen ringer, det är Marias pappa, Lisas f d man)

Lisa

Ja, god morgon!

Jaha, ja, ja jag ska väcka henne, jag visste inte att du skulle hämta henne, vänta...

(Lisa och Marias sång. Maria syns inte utan hon ligger i sitt rum på övervåningen i sin säng)

Din sång (1)

(Lisa)

Maria vakna, du måste upp
annars kommer du inte i tid
din far, han väntar i sin bil
det finns rostat bröd och fil

(Maria)

Jag kommer, jag kommer snart
ja, snart har jag sovit klart
Jag kommer, jag kan, jag vill
måste bara sova lite till

(Mobilen ringer, det är Marias pappa)

Lisa

Ja...

Lisa

Nä, hon... ja, ja jag förstår, jag hälsar henne det

(Lisa)

Maria, kom nu, du måste upp
du har missat din enda skjuts
din pappa for, han var redan sen
så nu får du ta nästa buss

(Maria)

Jag kommer, jag kommer snart
ja, snart har jag sovit klart
Jag kommer, jag kan, jag vill
måste bara sova lite till

(Lisa)

Maria, nu är det sista gången
sen får det gå hur det vill
du måste faktiskt kliva upp
jag ropar inte en gång till

(Maria)

Jag kommer, jag kommer snart
ja, snart har jag sovit klart
Jag kommer, jag kan, jag vill
måste bara sova lite till

(Lisa, som riktar sig till sig själv)

En dag som gryr, en möjlighet, om du kan och vill
det börjar med en längtan och sen en längtan till
till vanor, vimmel, vänner, till gator, gränder, prång
och att du mitt i sorlet ska få höra just din sång
för just i dag ... är mycket som ska ske
ja, just i dag ... är det bäst att du är me' ...

(Lisa går långsamt, sjungande versen nedan, ut från kafét och fram till scenkanten tills hon står mitt framför publiken)

Du kanske kommer träffa nå'n, en dåre, ett geni
nå'n du inte sett på länge, från en annan tid
eller nå'n som lär dig något som du inte vet
nå't du kan behöva eller en vacker hemlighet
du kommer att se solen om himlen, den är blå
blommor, bilar, folk som trängs, stora barn och små
du kanske möter nå'n som sedan blir ditt hela liv
eller nå'n som för en stund kan bli ett tidsfördriv
molnen kanske hopar sig, och regnet öser ner
och mitt i regnet ser du inga människor som ler
men, du kommer till ett gathörn, tar till vänster, söderut
där får du höra sången som du aldrig hört förut

(Maria rusar genom fiket, sliter åt sig en färdigbredd macka och fortsätter sedan med den ut och mot busshållplatsen)

Maria

Vi ses i kväll, jag äter hos Micke... hemma runt elva...

Lisa

Men hade du inte matteprov i morgon... (Maria är redan utom hörhåll) (Lisa till sig själv) Ja ja, det ordnar väl sig... **(återvänder till fiket)**

(En plastpappa kommer in med sin son) som ska föreställa ung fem år, som ska spelas av en vuxen i "typiska" barnkläder; korta hängselbyxor, två olikfärgade strumpor, T-shirt och keps, eller dylikt)

Plastpappan

God morgon, jag tänkte fika lite med min bonusson här idag, det var ett tag sedan vi träffades och då tänkte jag att... ja

Lisa

God morgon. Va trevligt, vad hade ni tänkt er?

Plastpappan

Ja, Liam, vad vill du ha, du får välja vad du vill, i dag är det du som bestämmer...

(Liam tittar efter vad som finns i glasdiskarna, håller på 15 sek...)

Ja, hittar du något intressant, Liam...? En biskvi kanske?

Liam

Vad är det?

Plastpappan

Det är den där bruna, de tycker jag är goda, de brukar ha en härlig fyllning inuti...

Liam

De ser äckliga ut. Jätteäckliga! Som bajs! Bajs vill jag inte ha. Jag vill ha...? (synar det som finns och funderar)

Plastpappan

Kanske du vill ha en dammsugare?

Liam

Dammsugare? Kan man äta sådana? Smakar de damm då? Gillar du damm?

Plastpappan

Nä, de smakar inte damm, de ser ut som dammsugare. Det är därför de kallas det. De är goda.

Liam

Vår dammsugare ser då inte ut så där, för den är blå och jättebra, säger mamma,

Plastpappan

Men många dammsugare såg ut ungefär så där förr...

Liam

Förr ja. Jag vill inte ha en gammal dammsugare, jag vill ha... den där röda! (pekar på en Napoleonbakelse)

Lisa

Jaha, en Napoleonbakelse, de är goda. (tar fram en och läger på ett fat) Och vad ska ni ha då?

Plastpappan

Jag tar en Budapest, det är min favorit.

Liam

Varför heter den så? Budapest. Pest är det inte något dåligt. Mamma sa en gång när hon smakade nåt, att det smakade pest! Och jag såg att hon absolut inte gillade det.

Plastpappan

Jaså, men Budapest är en stad. Och den bakelsen heter så för att den kommer därifrån.

Liam

Jaha. Är Napoleon också en stad?

Plastpappan

Nä, det är en människa?

Liam (funderar)

Är det alltså Napoleon som har bakat de där?

Plastpappan

Ja, det kan man säga. Ungefär. (tar fram plånboken för att betala) Vad vill du ha att dricka då, Liam?

Liam

Var bor Napoleon då? Bor han i Sverige? Eller i Budapest?

Plastpappan

Han bor ingenstans, han är död. Han bodde i Frankrike. Vad vill du ha att dricka?

Liam

Hur kan han baka de där om han är död?

Plastpappan

De är bakelserna är uppkallade efter honom. Det är därför som de heter Napoleonbakelser. Vad vill du ha att dricka?

Liam (blir lite konfunderad)

Mamma blev uppkallad en gång. Till chefen. På jobbet. Hon sa det till sin kompis Ellen. Mamma hade gjort ett misstag. Det var något med nåt papper. Har hon också en bakelse då, som heter som hon?

Plastpappan

Nä, det finns ingen bakelse som är uppkallad efter henne. (lite irriterat) Vad vill du nu ha att dricka, Liam?

Liam

Men mamma blev ju uppkallad. Alltså borde det finnas en Brittabakelse? (till Lisa) Har ni en sån? En Brittabakelse?

Lisa

Nä, men vi har faktiskt en tårta som brukar kallas för Brittatårta. Det är den där dubbla med grädde på.

Liam

Peter! En sån vill jag ha, som heter som min mamma! Min mamma heter ju inte Napoleon. Och inte pappa heller.

Plastpappan

Okej, vad bra. (lite trött till Lisa) Vi tar en bit av den. Det blir bra.

Lisa

Tyvärr säljer vi ju inte bitar av den. Det är liksom antingen eller. Ska man dela den blir den inte så aptitlig längre.

Plastpappan

Jaså. Men då får du Liam ta din Napoleonbakelse.

Liam

Jag vill ha Birgittatårtan! Den heter ju som min mamma. Napoleon låter ju äckligt, som napp, och napp har jag ju slutat med för flera år sedan. Den är för småbarn.

Lisa

Jag skulle ju kunna baka en liten åt er, en fyrbitars, men då får ni hämta den i morgon, jag har inte tid i dag...

Plastpappan

Nä, det går inte, i morgon är jag i Göteborg, jag och Liam skulle bara träffas nu på förmiddagen...

(till Liam)

Men då måste jag ju köpa hela den och den kostar ju flera hundra... och inte orkar du äta en hel sådan, Liam?! Det får bli...

Liam (förtörnad, kastar sig gråtande ned på golvet)

Jag vill ha Birgittatårtan! Mamma blev ju också uppkallad, precis som Napoleon...

Plastpappan

Men jag kan väl inte köpa en hel tårta och sedan ska vi slänga resten...

Du kan få en kanelbulle, som din mamma brukar baka, de gillar du ju, du kan få två.

Eller, du kan ta en bit av någon annan tårta... (till Lisa) Vad heter den där?

Lisa

Det är en Margarettårta

Plastpappan

En Margarettårta kanske, den där röda, med hallon på, hallon gillar ju du... minns du inte när du och jag och din mamma plockade sådana i höstas. Kolla Liam (pekar)

Liam (tittar snabbt upp, innan han argt skriker)

Den där ser ju precis ut som nappbakelsen, och på dagis finns en gammal sur tant som heter Margareta, som är hundra år och jättegammal... och äcklig. Jag vill inte ha nåt som smakar som hon... jag vill ha mammatårtan!

Plastpappan

Men en kanelbulle då som din mamma brukar baka, det gillar du ju...

Liam (reser sig och springer ut i det han skriker, tar till höger från dörren sett)

Peter, du är dum... jag ska berätta för mamma!

Plastpappan (rusar efter, samtidigt till Lisa)

Jag återkommer... kanske, ursäkta...

(De försvinner ut)

(fyra personer, utklädda till Kakan, Bakelsen, Tårtan respektive Kanelbullen kommer in från höger och ställer sig framför kaféet) Kakan, tårtan och bakelsen står på rad till vänster medan kanelbullen markerar sin ”exklusivitet” med att stå någon meter till höger ifrån dem, något som de andra ser missnöjda ut över. De försöker förgäves och lite irriterade få kanelbullen att ställa sig i deras grupp, men den vägrar. Efter varje vers blir de tre mer och mer irriterade på kanelbullens nonchalans, och inför dennes återkommande ”skrytsång” står de spända och missnöjda och tittar på kanelbullen medan de ungefär tänker, ”inte ska den väl komma med sitt skryt nu igen”.

Bakverkssången

(Kakan)

Lantligt milda, från en bonde eller kolasnitt
 sjufalt frestar vi och var och en får sin och sitt
 schackrutor och spröda drömmars enkla gula ton
 finska pinnar, grottor kanske fyllda av citron
 kräsna kan få dem av kokos dränkta i choklad
 Florentin eller Macaron av något slag
 är du känslig smaka havre eller spröda flarn
 med pepparsorter gläder vi som alltid julens barn
 du kan ta en, kan ta fyra, kanske fler ändå
 antalet är obegränsat, så ta och smaka på
 innan fatet gapar tomt, och njut av varje smak
 det kanske dröjer längre än du tror till nästa bak

(Kanelbullen)

Men...

...en bulle med kanel, den kan aldrig va fel
 aldrig vara fel, en bulle med kanel
 och träffar du en buse en mörk och kulen kväll
 bju’ på bulle med kanel så blir han snäll
 ...en bulle med kanel, den kan aldrig va fel
 aldrig vara fel, en bulle med kanel
 och träffar du en kvinna som är vådlig och vild
 bju’ på bulle med kanel så blir hon mild

(Tårtan)

Simpla kakor, kan väl va’ men tårta är mer rätt
 och även om du inte vill gör vi dig ganska mätt
 vi pryds av mocka, blåbär, aprikos och marsipan
 och annat, ja, det mesta som kan hittas av en van
 om du vill, en feminin, som Ulla, Margareta
 Snövit, Bella, Pavlova och vad de nu kan heta
 vi tar dig ut i världen, till Schwarzwald, Budapest
 Runebergs, den fås i Finland som poetisk gest
 till sist och överst har vi så för kunglig glans och spis
 drottningtårta och prinsess på rojalistiskt vis
 till vardags dock, det kanske passar med en miniatyr
 då föreslår vi Muffins toppade med vit glasyr

(Kanelbullen)

Men...

...en bulle med kanel, den kan aldrig va fel
aldrig vara fel, en bulle med kanel
och möter du en björn som är hetsig och dum
bju' på bulle med kanel så blir han lugn
...en bulle med kanel, den kan aldrig va fel
aldrig vara fel, en bulle med kanel
och möter du en gran, som är barrig och böjd
bju' på bulle med kanel så blir den nöjd

(Bakelsen)

Creme la creme, här kommer vi, med flaggan högst i topp
en kaffetår förutan oss, med vanligt simpelt dopp
gör dig aldrig riktigt nöjd, så lätta på din börs
och bjud dig själv på något extra, om du kan och törs
en Polhems, fylld av algebra, med smak av ett geni
en bit och du ser stjärnorna av det som finns där i
eller så med kejsarfläkt från slagfält och batalj
en franskklingande, stolt och stor Napoleonmedalj
en Gustav Adolf, svensk och stolt, alltför vår höga Nord
triumf av blågult, fosterländskt, som smyckar fat och bord
men blir trött på exotism och av finess fått nog
förgyll din vardag med en vanlig enkel petit choux

(Kanelbullen)

Men...

...en bulle med kanel, den kan aldrig va fel
aldrig vara fel, en bulle med kanel
får du se en tavla som är skrikig och gräll
bju' på bulle med kanel så blir den snäll
...en bulle med kanel, den kan aldrig va fel
aldrig vara fel, en bulle med kanel
hör du sen sång som är feg och nervös
bju' på bulle med kanel så blir det klös

(Kakan, Tårtan och Bakelsen går förnärmade ut till vänster och Kanelbullen avlutar, innan också han/hon går ut med:)

(Kanelbullen)

Och...

som bulle med kanel, har jag fått en egen dag
jag har fått en egen dag, jag är ensam i mitt slag
som bulle med kanel, har jag fått en egen dag
och den fjärde, i oktober fyller jag

(Kanelbullen ut)

(Helen, kvinna runt fyrtio kommer in från höger, hon drar en kabinväska)

Helen

Hej och god morgon, jag behöver frukost, eller en ordentlig frukost, innan jag ska med tåget, men det är ingen brådska det är försenat och går först om fem och en halv timme. Det pratades om en urspårning i Bräcke...

Jag vill ha en stor kopp kaffe och en skink- och ostmacka, och en, ja, varför inte; en kanelbulle. Kanske beställer jag mera sedan. Det kanske blir ännu mera försenat.

Lisa

Jaså, det är försenat igen, det har faktiskt hänt ganska ofta den senaste tiden...

Helen

Men jag har ingen tid att passa när jag kommer hem så det gör inte så mycket, men skulle jag ha behövt passa ett flyg, då hade det nog blivit lite panik.

Lisa (som under tiden tagit fram mackan och kanelbullen)

Ja, då hade det blivit besvärligt... det blir hundratre kronor, och kaffet har du där. (pekar på bryggaren) Du är inte sugen på att pröva lyckan, du hade ju lite otur med tåget, men kanske kommer du då att ha tur med en Trisslott?

Helen

Nej, absolut inte. Har det börjat med otur, då fortsätter oturen hela dagen, så är det för mig. Det är ju olika vilken planet turen påverkas av, och i mitt fall ställer alltid Jupiter till det och då finns det inte en chans att jag skulle kunna vinna, nu när oturen är på gång. Men en annan gång kanske, när jag hört en hund skälla på morgonen, vilket är min tursignal, då ska jag köpa en lott, För då vinner jag!

Lisa

Jaha, spelar det någon roll vilken hundras det är som skäller eller kvittar det?

Helen

Absolut, turen blir efter storleken, skäller en liten pudel då kanske jag vinner en tjuga, men är den en finsk Lapphund som jag hör skälla, då... då... ja, då vet man aldrig vad det kan bli (**Kalle (med keps) släntrar in på fiket**) medan Helen tar sitt kaffe, går och sätter sig samtidigt som hon tar en veckotidning ur ett tidningsställ)

Lisa

Nä, men god morgon. Det vanliga? Kaffe och krämbulle?

Kalle

Ja, det blir väl det. Ta den längst in, den verkar va' störst.
(tar fram plånboken, men får då syn på trisslotterna som hänger på en lina ovanför kassan.)
Va? Har du börjat med Trisslotter?

Lisa

Ja, man måste ju försöka med något nytt ibland, och sedan ger det ju lite biinkomster. Ska du ha en?

Kalle

Nä, jag tror inte det, jag brukar aldrig vinna.

Lisa

Nä, men då måste man ju chansna nån gång. Men du är väl inte den typen. (serverar Kalle krämbullen) Och kaffet vet du ju var det finns. 63 kronor blir det, jag har höjt kaffepriset med en femma, man måste ju få det att gå runt.

Kalle

Ja, en femma är väl inget att säga om.

(säger han medan han tittar på lotterna som hänger där och sedan tar han i en och tittar lite närmare på den)

Säljer du dem i någon speciell ordning, eller kan man ta vilken man vill? Jag vann ju faktiskt på lotteri en gång och då hade jag nummer 24. Men de här har ju långa nummer. Men du kanske har någon som slutar på 24?

Lisa

(hon tittar på några lotter och får snabbt fram två som slutar på 24.

Ja, här har jag två som slutar på 24. Vilken av dem ska du ha? Eller tar du bägge?

Kalle

Nej, nej, högst en ska jag ha. Hm. Nu blev det svårt.

(tittar på en Helen som sitter vid ett bord och som intresserat följt deras konversation)

(till Helen)

Vad säger du?

Ska jag ta den högra eller den vänstra? Bägge slutar på 24, jag vann ju på det numret en gång.

Helen

Det spelar ingen roll, det som spelar roll är om det är din tur i dag. Det är alltid på en speciell dag man vinner, när det hänt något speciellt. Det finns vissa tecken man kan ge akt på. Ofta förstår man det inte förrän efteråt.

Tydliga tecken (1) (Helen)

Jag har hört om en kille, han satsade allt
det är sanning, det var så – jag svär!
på en match som hade ett otroligt odds
det var så han blev mångmiljonär
och jag vet en tjej, en helt vanlig tjej
som vann en bil som var mer än fet
och att just de två vann, det var ingen slump
det fanns tecken som tydde på det

Hon hade vaknat helt blöt av svett
han hade vaknat helt torr mun
hon hade glömt sin väska på jobbet
han kom ihåg att släcka i sitt rum
och när hon skulle handla, köpte hon Flora
i stället för som vanligt, Bregott
han hade lämnat tillbaka ett skärp
som han märkt hade varit för kort
hon hade känt en lukt i sin trappuppgång
som av att någon stekt bacon i smör
han hade lagt märke till att sopbilen kom
för sent, men visste inte varför
hon hade lagat sitt trasiga halsband
han hade fått problem med en pump
så att de hade flyt och just vann den da'n
var faktisk... ingen slump

Tydliga tecken (2) (Kalle)

Kalle (går entusiastisk fram till Helens bord)

Jag vaknade faktiskt svettig i morse
och jag kände mig torr i mun
precis som dem du berättat om
och jag släckte i mitt vardagsrum
och jag kommer kanske att köpa
nå't annat än en bulle idag
och fast jag brukar slarva med soporna
la' jag alla där de ska va'
och visst fanns doften av något
i min trappuppgång – kanske av smör
och sopbilen kom på sin vanliga tid
utan att jag förstod varför
min klocka är trasig, jag har lagat min mat
och min fågel satt kvar i sin bur
allt pekar på att just den här da'n
ger mig lycka... och mycket tur

Kalle

(skyndar till kassan)

Jag tar en Triss

Lisa

Ja, men vilken av dem, du hade ju två du skulle välja mellan?

Kalle

Jag tar den som du håller i din vänstra hand, det känns som om den skulle vara bäst för vinst.

Lisa

Ja, men nu är det så att bägge ligger på disken här. Ska jag ta den översta?

Kalle

Ja, ta den. Men, förresten ta den undre? Eller den övre? Eller... (sneglar mot Helen)

Helen

Titta på dem så ser du vilken du ska ta. Ta den som ser mest attraktiv ut.

Kalle (tittar och tar snabbt en)

Aha, det var som om den undre försökte gömma sig för mig, men så lätt ska den inte komma undan.

Lisa

Ta den här och skrapa med. (ger honom en skrapplastbit)

Kalle (sätter sig vid ett bord, ser sig omkring och börjar försiktigt skrapa)

Helen

Lycka till!

(In kommer tre i yngre medelåldern, Martin, Lena och Tord, i kön bakom dem ställer sig ... Rimmaren)

Lisa

Jaha, god morgon

Martin

God morgon. Jag tar en svart kopp och en kanelbulle.

Lena

Jag vill ha en latte. Och en ... liten kaka kanske, den där lite rosa, (pekar)det får inte bli för mycket av det goda

Tord

Jag tar en Cola Zero och ostmacka, med kravmärkt smör och pålägg. För det är väl det som serveras här?

Lisa

Absolut, här har vi bara kravmärkta produkter.

Rimmaren (säger rakt ut i luften, där han står bakom dem)

Kravmärkta och pavmärkta... det senare gäller flaskorna då... förstås...

(alla vänder sig lite och tittar ett ögonblick på honom, i undran om vad det där kan vara för kuf, han bara ler, ser på dem och låtsas som ingenting, de tre går och sätter sig)

Lisa

Vad ska du ha då?

Rimmaren

Jag tar en kaffe och en macka med tonfisk, jag utgår från att fisken är... havmärkt! (ler lite finurligt)

Lisa (tittar lite tvivlande på honom innan hon säger)

Ja, den är både havmärkt och kravmärkt, kanske har den någon annan märkning också som jag inte känner till. (Rimmaren går och sätter sig vid ett bord bredvid det tre som just beställt)

Tord

Om vi skulle ta och spela en rad på V75 idag. Det var så länge sedan. Ska vi satsa en femtilapp var, då blir det ungefär 300 rader. Har vi lite tur så...

Martin

Ok, men inte är chansen stor, sist jag spelade V75 och vann blev det 87 spänn, och då hade jag satsat 100, men okej... jag swishar en Taube till dig... Är du med Lena?

Lena

Okej då men jag skulle lika gärna kunna skänka pengarna till Röda Korset, då gör de ju nån nytta... för man vinner ju aldrig, men jag gör det för er skull

Martin

Jo, men den här veckan har jag fått tips av en kompis på jobbet om några hästar som ska vara. Han brukar vinna ibland. Jag ska spela på dem.

Rimmaren (läser i en tidning medan han lakoniskt säger utan att titta på dem)

Ja, men är de travmärkta?

Tord (är på väg att säga någon men ångrar sig)

Va menar...

(Alla tre tittar lite misstänkt på honom, och sedan på varandra, innan de återgår till sitt samtal)

Lena (fipplar med mobilen)

Nu har jag swishat till dig Tord, se nu till att vi vinner

Tord

Ja, det är lugnt. Anders vet det mesta om travhästar. Fast en gång tipsade han mig om en häst som ledde sitt lopp överlägset men som sedan bara föll ihop på upploppet och dog. Rakt upp och ner. Det var så märkligt, det såg ut som om hästen snavade på något osynligt...

Martin

Ja, jag tror jag läste om det där i Aftonbladet, det var jävligt märkligt, den kanske var dopad...

Rimmaren (fortfarande läsande tidningen)

Så går det när de inte är snavmärkta...

Tord (till rimmaren)

Vad menar du? Varför kommenterar du allt vi säger med något putslustigt... kan du inte lämna oss ifred... Tack!

(rimmaren bara stirrar ner i tidningen och låtsas som ingenting)

Ska vi säga det då... att du tar och slutar med de där lustigheterna? Eller vad nu du tycker att du håller på med...? (rimmaren säger ingenting)

Martin

Glöm inte att lämna in raden nu, så jag kan gå i pension på måndag... det vore väl nåt. (kommer på något) Fasen, jag ska ju lämna i bilen för däckbyte idag, det höll jag på att glömma, (tittar på klockan) men det är lugnt, det var inte förrän om två timmar...

Lena

Du gör som jag, hör jag, lämnar in. Sedan jag blev singel, lämnar jag alltid in för däckbyte. Jag har ju försökt byta själv en gång men det vara inte kul... till slut fick grannen hjälpa mig...

Tord

Ja, jag lämnar också in. Jag minns när jag hade folkvagnsbussen och bytte själv. En gång satt muttrarna så förbannat att jag var tvungen att låna en slagmejsel för att få loss dem... det tog mig tre timmar innan det var klart...

Rimmaren

Det går så när hjulen inte är navmärkta... (tittar inte upp utan "läser")

Lena

Men... jag tycker vi tar och byter bord så att vi slipper den där...

Martin

Ja, det är väl lika bra
(de reser sig)

Tord (till rimmaren)

Nu har du fått oss att byta bord, bara för att du inte kan lämna oss ifred utan hela tiden komma med dina lustigheter... Är du nöjd? (rimmaren "läser" vidare) (de tre sätter sig vid ett annat bord)

Lisa

Skönt att det snart blir vår... man börjar bli lite less på vintern... den har ju varit så kall i år

Martin

Ja, det ska verkliga bli skönt med lite vår, värme och gröna träd...

Rimmaren (lite högre)

Jag, men då måste de vara savmärkta...

Tord (flyger upp och tittar på rimmaren)

Men vad fan... nu får du

Rimmaren (reser också på sig och tittar på Tord)

För är de inte savmärkta ... då dör de och då måste de vara gravmärkta...! (rimmaren ler pillemariskt, Tord börjar förbannad gå mot honom, medan rimmaren retirerar mot dörren)

Rimmaren

Men rör det sig om granar då bör de vara lavmärkta, men nu måste jag springa och det går bra för mina skor är skavmärkta... **(skyndar ut med Tord hack i häl)** men Tord vänder i dörren när han ser rimmaren försvinna nedåt gatan, Tord återvänder till sina kompisar)

Tord

Vilken jävla idiot!

Lisa

Ja, men nu tror jag han förstod att vi inte var intresserade av hans dumma lustigheter...

Martin

Ja, vilken lustig typ, många bokstäver där... men sätt dig nu...

(in kommer Sara)**Lisa**

God morgon. Vad hade ni tänkt er då?

Sara

Jag vill ha en kopp kaffe och en ostfralla. (ser lotterna) Och... jag tror tar en Trisslott, jag vinner säkert inte men det var så länge sedan, jag tar det där, pekar på Kalles andra 24-lott, som har blivit kvar nere på disken, och Lisa ger henne den

Lisa

Är du säker på att du inte vill ha någon annan lott, det var...

Sara

Vad då?

Lisa

Nä, det var inget. (hon ger Sara lotten) Här, hoppas du vinner.

Sara

Risken att vinna en storvinst är försvinnande liten, men man vet ju aldrig, köper man ingen kan man ju omöjligen vinna.

(hon stoppar lotten i sin plånbok, får sin macka, hämtar kaffe och sätter sig vid ett bord och börjar titta i en tidskrift)

Helen (smyger upp bakom Kalle som med lotten täckt av sin ena hand, just är i färd med att skrapa det sista fältet, hon böjer sig fram och försöker se)

Hur går det? Vann du?

Kalle (försöker täcka lotten med armen)

Va? Du får inte smygtitta. Jag har en ruta kvar, och jag har chans till tre klöver, 100.000:- eller 30:-.

Helen

Ja, men skrapa nu då. Så vi får se om det är din dag eller inte idag.

Kalle

Ja, men allt tydde ju på det. Och samma sak har ju hänt mig som de där som du berättade om.

Helen

Jo, men nu är det ju så här, att det är olika tecken för olika människor. För vissa kan det vara att se en sopbil som kommer för sent och för någon annan kan det vara att bli dyblöt i regn för att han eller hon glömt ett paraply.

Kalle

Va, varför sa du inte det då. Då skulle jag aldrig ha köpt någon lott.

Helen

Ja, men vinner du så kommer du att komma på vilket tecken som tydde på det. I förväg kan man bara gissa, i efterhand vet man. Men, skrapa nu.

Kalle

Okej. Men du får inte titta. (fortsätter skrapa, tar det väldigt försiktigt och blir klar)

Jag vann! 30 spänn!

Helen

Va bra. Och nu kommer du snart på varför. Vad det var som sa att du skulle vinna just i dag. Tänk efter, något speciellt som du inte har tänkt på, som du inte har nämnt.

Kalle

Men jag har ju berättat om allt som hänt mig idag... Men, vänta nu, mackan! (ställer sig upp)
Det var mackan som var tecknet! (alla i lokalen tittar på honom)

Helen

Hur då? Berätta.

Kalle (sätter och dämpar sig, sätter sig)

Jo, jag tappade en macka på golvet och den landade med smöret och osten uppåt! Där har vi det! Klart att det skulle betyda tur. Whaow!!! Nu måste jag köpa en till!

Helen

Och nu kan du köpa den för vinsten.

Kalle

Nä, nä, nä, inte för vinsten. Det tror jag betyder otur. Jag ska köpa den för andra pengar. Jag sparar vinsten och hämtar ut den när jag vunnit på den andra lotten. (han rusar fram till kassan)

Jag vill ha den andra!

Lisa

Den andra, vad då? En kopp till eller?

Kalle

Nej, den andra lotten som slutar på 24.

Lisa

Jaha, få se nu (hon granskar lotterna som hänger på linan) Nä, men visst ja. Den har gått.

Kalle (desperat stämma)

Gått!? Kan lotter gå? Sen när började de med det?

Lisa

Jag menar, den är såld.

Kalle

Va? Hur kunde du sälja den?

Lisa

Ja, du valde ju en och sedan tänkte jag att du skulle vara nöjd med den och... då köpte hon i (kläder) som sitter vid bordet där borta den. Av en ren slump.

Kalle (tittar desperat mot kvinna och säger så försiktigt han kan)

Har du sett om... om hon har skrapat den än?

Lisa

Inte vet jag, jag har väl inte tid att bevaka sånt. Fråga henne.

(Martin, Tord och Lena lämnar fiket)

Kalle (går tveksamt mot kvinnans bord och förbi det medan han sneglar ner på kvinnan. Sedan vänder han, går tillbaka och stannar vid kvinnans bord, hon sitter och läser en tidning)
Hrm. Jo, ursäkta mig... brukar ni ofta gå hit? Och köpa lotter? Jag menar, är det till att frekventera detta ställe och i samband med detta köpa diverse Trisslotter?

Sara (tittar förvånat upp)
Va? Nu förstår jag inte? Vad vill ni veta?

Kalle
Jo, det är så att ni har råkat köpa min lott. Alltså den jag tänkte köpa.

Sara
Din lott. Och hur var namnet?

Kalle
Va? Ja... Kalle?

Sara (tar fram sin lott och tittar på den)
Hade du skrivit ditt namn på den, eller så? Den här ser precis ut som en vanlig Trisslott. Och det står varken ditt eller någon annans namn på den. Hur kan du då påstå att den skulle vara din?

Kalle
24. Numret slutar på 24. Det fanns två som slutade på 24, jag köpte en och hade liksom tänkt att jag skulle köpa den andra sen, om jag vann på den första...

Sara
Jaså, men nu blev det inte så, för jag köpte den! Men det finns ju massor av lotter kvar.

Kalle (går traumatiserad runt i kaféet; skruvar, böjer sig, gestikulerar och vet varken ut eller in, går tillbaka till Sara)
Skulle ni kunna tänka er att byta er lott mot en annan? Jag kan köpa en och ge er pengarna tillbaka på den där som ni köpt? Vad säger ni om det? Jag skulle så gärna vilja ha just den där... jag köper den där och *ger(!)* er en ny.

Sara
Aldrig. Det här är min lott. Den ska jag skrapa senare i dag. Den ska bara få ligga till sig lite.

Kalle
Du kan få en hundring för den! Två hundra... tusen spänn... säg en summa...

Sara
Hm, är den här lotten så mycket värd, då måste det vara något väldigt speciellt med den... då säljer jag den aldrig. Det du säger ser jag som ett tecken på att den kommer att ge mig en förmögenhet.

Kalle (byter taktik)
Ha, den där gamla lotten, den där gamla usla lotten, skulle den kunna ge dig en förmögenhet. Hur kan du tro det? Det är ju löjligt! En gammal lott som väntar på att sönderskrapas och förbrukas hamna i soporna bland bajsdoftande blöjor, mjölkförpackningar med gammal sur

mjölk och möjlig grön mat från någon matdosa som blivit kvar i nåt fikarum efter någon som dött på sin post för tre år sedan. Hur kunde du, trots det jag nu sagt, köpa denna oturslott? Av ren välvilja skulle jag ändå, som den filantrop jag är, kunna köpa den av er för en tusing, bara för att jag vill kompensera er för den nesa eller det trauma som den nödvändiga men förnedrande otursskrapningen skulle ge er. Jag kan ta det traumat i stället för er. Jag kan t o m slänga den direkt ner i soporna bland bajsblöjorna, surmjölken och gammaten, utan att ens skrapa den. Så övertygad är jag om den uselhet och vinstlöshet som den lotten äger. Men okej... (tittar spánt på Sara)

Sara

Nä, nu ska jag gå på HM och handla kläder med min lott och invänta rätt ögonblick för att skrapa fram mig en förmögenhet ur denna lott... det finns mer och mer som tyder på att den här lotten blir början mitt nya RIKA! liv ...

(**Sara tar på sig och lämnar kaféet**) och så fort dörren gått igen smiter Kalle efter, efter en minut kommer han tillbaka)

Kalle (helt modstulen)

Hon hoppade på ettans buss och försvann

(**Kalle börjar en traumatisk dans, kryper under bord, ställer sig på stolar o s v sjungande sin sång.**)

(**Samtidigt, just innan han börjar, kommer en invandrarfamilj: Pappan Ali, sonen Muhammed, mamman Fateme och dottern Wasan in på kaféet**) de ställer sig förvånade och tittar på Kalle medan han sjunger och åbäkar sig)

Tydliga tecken (3) (Kalle)

Jag vaknade faktiskt svettig i morse
och jag kände mig torr i mun
nu sitter jag här förtvivlad och arg
och känner mig otroligt dum
jag köpte en lott och turen var min
men när jag skulle köpa en ny
var den såld till en kvinna, ett odjur
ett äckel som får mig att spy
och visst kände jag doften av något
i min trappuppgång: Det var av smör!
och sobbilen kom på sin vanliga tid
utan att jag vet varför!
min klocka är trasig, jag har lagat min mat
men vad hjälper det mig där jag står
ett monster har stulit hela mitt liv
och den lycka som fanns igår

Ali (till de andra)

Är galning klar tro? Här verkar farlig? (till Lisa, medan han pekar på Kalle) Sinnessjuk eller IS?

Lisa

Förtörnad.

Ali

Förtörnad??? Vad? Okej. (Till sin fru och sina barn)

Ni beställa, jag kontrollera lokal. Jag kaffe, svart. Och svensk bulle, kanyl, kanylbulle. (börjar gå runt i kaféet, känner på och prövar hållfasthet och styrka i dörr, tak, väggar, bord och stolar. Tittar misstänksamt på Kalle och Helen. Tittar ut genom fönstren, upp mot himlen, stampar lite i golvet för att se om det är stabilt o s v, tills han slutligen sätter sig vid ett fyrabord längst till vänster i lokalen) (under tiden beställer Fateme Cola och tårtbitar till sig och sina barn)

Lisa (till mamman och barnen)

Vad vill ni ha då?

Fateme

Jag vill ha Coca Colan, tre stycken, och tårtan, den röda, tre bitarna och kaffet till man, och kanylbulle.

Lisa (tar fram bakverken och colorna)

Kaffet tar man själv där borta (pekar på Kaffeplatsen) Det blir hundranittioåtta kronor. (Fateme betalar, hämtar kaffet och de går till pappans bord, under tiden sägs detta:)

Muhammed

Heter det inte kamelbulle?

Wasan

Nej, kamel har ingen bulle, den har puck... någonting, det heter kanalbulle, Jag känner bullen, har träffat den på fikar i skolan. Min kompis Hanan, hon jämt kanalbulle.

Fateme

Spelar ingen rollen vad kallas bullen. Rätt pappabulle. (de är framme vid bordet)

Ali

Verkar bra kafé. Stablen överallt. Golvet platt. Dörren står. Hela tiden. (ser att kanelbullen är stor) Oj, vilken kanylbulle! Stora bullen. Kanske full med kanylen. Nu fest. Och ni äta tarta, bra. (Ett flygplan hörs svagt flyga över kaféet, de fyra kastar sig livrädda ner under bordet, i spänd väntan på att bomber ska börja falla, Kalle, Lisa och Helen tittar förvånat på dem, flygplansljudet tonar bort)

Muhammed (kommer till sans och kryper fram)

Men pappa och mamma. Kom fram. Vi är ju i Sverige! Fred 200 år. Här bombar ingen.

Ali (medan de andra skärrade också kryper fram och sätter sig

Ja, visst ja, jag trodde ögonblicket för Syrien. Oh jätteskönt. Ta det lugnt nu, mina barn. Och fru. Men ni minns väl när vi hörde ... flygplanet i hemma, minns du hustru, sången vi sjöng varje kväll:

Bomba oss försiktigt, är du snäll

(Ali)

Kläderna fulla av damm, och nötta
barnen har somnat, hungriga, trötta
vi sjunger en sång för att blidka dig i kväll

vi har lyckats hämta mera vatten
och hoppas få sova hela natten
så bomba oss försiktigt, är du snäll

(hela familjen)

Bara en bomb i taget och så små som du bara kan
gärna en bit ifrån oss, ja, kanske någon annanstans
och om du nu fäller flera, låt det gå väldigt fort
då kan vi kanske somna om, när du har fått det gjort

(Ali)

Taken, med presenningar täckta
rutorna, trasiga, spräckta
det hjälper föga att stänga några spjäll
sonen har astma, får svårt att andas
när sarin med syre i luften blandas
så bomba oss utan giftgas är du snäll

(hela familjen)

Men om du nu ändå måste, om det blir bomber med gas
hoppas vi att du är klok så att vår stadsdel undantas
och fäll dina gifter när vinden blåser åt ett annat håll
det brukar mest blåsa från söder, hoppas du har full kontroll

(Fateme)

Vår dotter har börjat studera
hon vill så mycket, ja, mera
hon sitter med sina böcker varje kväll
hennes dröm är att bli läkare
göra världen trygg och säkrare
så skona hennes skola är du snäll

(hela familjen)

Det finns mycket annat du kan bomba, varför inte en ruin
en sådan är ju ändå så ful, fast byggnaden en gång var fin
eller varför inte mitt i öknen, du slipper dina samvetskval
för risken du bombar kvinnor och barn, torde då vara minimal
för risken du bombar kvinnor och barn, torde då vara minimal... **(avstannande)**

(Anna och Olov kommer in och köper kaffe och annat i slutet av Bombsången och närmar sig ett bord)

Olov

Vi tar det här, va?

Anna

Ja, det blir bra.
(de sätter sig)

Anna

Det kändes lite kyligt morse, men nu är det bättre.

Olov

Ja, vad hade du? Jag hade bara 7,1. Men jag bor ju närmare vattnet. Du brukar ju ha mindre än jag, där uppe på höjden, Du hade väl mindre?!

Anna

Ja, men i morse hade jag faktiskt 9,6 Det var väl konstigt.

Olov

Ja, det var konstigt. Det tror jag aldrig jag varit med om, att du har haft högre än jag.

Anna

Fast en timme senare hade det sjunkit till 8,9.

Olov

Ja, men du hade ändå nästan två grader mera än jag. Om du hade haft två grader mindre hade jag inte sagt något... men två mera?

Anna

Men det blåste ju lite milda vindar, kanske var det därför som jag hade högre än du.

Olov

Nä, blåsten brukar, eller ska inte, eller har inte, det vet man, någon inverkan på vad termometern visar. Det har jag läst. Det är bara som det känns. Och om det blåser lite känns det ofta som om det är lägre temperatur än termometern visar.

Anna (lite irriterad)

Jag undrar det jag. Jag pratade med min granne, Ann-Marie, i morse, och hon bor ju ännu längre upp, och hon hade faktiskt bara 10,3 men när hon hade varit och hämtat tidningen, hade hon tyckt att det hade känts som 12! Man kan ju känna lite olika.

Olov

12? Hur är det möjligt? Hon måste varit sjuk? Hade hon feber, eller...?

Anna

Nä, verkligen inte. Hon är aldrig sjuk. Men hon tyckte att det kändes som om det var över 12, kanske till och med 12,5, ja, nästan som om det närmade sig 13. *Fast* hon bara hade 10,3! Och om hon hade haft feber hade hon väl känt det som om det var kallare än det var. Feber brukar ju göra att man fryser.

Olov

Ja, feber gör ju att man känner sig frusen, det vet ju alla. Hon måste haft någon annan åkomma... inverterad feber, kanske?

Anna

Inverterad feber? Finns det? Det har jag aldrig hört talas om.

Olov

Hon kanske hade dunjacka på sig när hon hämtade tidningen, så att det var därför...

Anna

Dunjacka i början av juni! det tror jag inte. Den har hon hängt bort för länge sen. Hon brukar hänga bort den så fort det blir plusgrader ute.

Olov

Då måste hon ha haft något fel på sin termometer! Det kan ju inte ha varit 10,3 och hon skulle ha känt det som om det var närmare 13. Omöjligt!

Anna

Men i så fall måste ju även min termometer varit felaktig. Jag hade ju 9,6. En halv grad mindre än hon. Eller påstår du att allas termometrar hos oss som bor uppe på höjden visade för lite i morse.

Bara för att Ann-Marie tyckte det var, eller kände det som om att det var, närmare 13? Så att det alltså skulle vara hon själv, hennes upplevelse av temperatur som är den rätta temperaturen och att alla inköpta termometrar skulle ha drabbats av något gemensamt fel?

Olov

Nä, men... men... (kort tystnad och fundering)

Men min granne, Olle, han hade nästan precis som jag i morse, 7,1

Anna

Försök inte prata bort det här nu. Påstår du verkligen att alla vi som bor uppe på höjden skulle ha haft fel på våra termometrar i morse?!

Olov

Ja, vad ska man tro, om nu din granne Ann-Marie tyckte att...

Anna (ställer sig upp i det hon säger)

Herregud. Tvättstugan! Tvätten är kvar, jag glömde hämta tvätten. (tittar på sin klocka) och om tio minuter börjar nästa tvättid, och det är Olga som har den. Hon kommer att bli tokig. Sist jag var sen när hon skulle tvätta fick jag en rejäl utskällning. (reser sig, tar på kläderna) Jag måste hem. Kan inte du Olov skjutsa mig. Jag kan betala bensinen. Hon blir tokig om något sånt här händer...

Olov

Ja, det ska väl gå bra... men tio minuter...

Anna

Kom, nu är det bråttom...

(Olov och Anna lämnar, beger sig skyndsamt mot entrén, samtidigt som)

(tre ungdomar rasar in, och skyndar stojande) förbi Annas och Olovs bord i det att de alla vill ha den "bästa platsen" vid det bordet.

Anders (kastar sig på den för honom bästa platsen i en tvåsoffa, Sara försöker ta platsen bredvid, Anders motar bort henne)

Nä, jag vill ha soffan för mig själv, jag var först.

Madde (tränger sig ner bredvid honom)

Jag vill också sitta i soffan. Flytta på dig!

Anders

Men det finns ju två stolar. Ni kan ta dem. Om jag får soffan för mig själv kan jag gå och handla.

Madde

Nä, jag vill sitta här också. Jag kan handla. Vad vill ni ha?

Emelie (som lugnt satt sig på en av stolarna, för henne är sittplats ingen stor sak)

Köp en latte och en krämbulle till mig.

Anders

Jag vill ha en cola och en bamseräkmacka, jag hann inte äta i morse.

Madde

Okej, ni får Swisha mig sen (hon går och handlar)

(Anders och Emelie tar fram sina mobiler och tittar tysta in i dessa. Madde kommer tillbaka, ställer ner det beställda, sätter sig, tar fram mobilen och dyker in i den)

(En kriminell, Tony, (tidigare Olov) kommer in) klädd i mörkblå keps, solglasögon och ordinära kläder, han ställer sig nervös vid disken, tittar sig oroligt omkring)

Tony

Öh, skulle, skulle jag kunna få låna toaletten?

Lisa

Jag vet inte, den är egentligen bara till för mina kunder...

Tony

Ja, men ska fika sedan, tror jag. Okej. (tittar sig hela tiden nervöst omkring sig)

Lisa

Vad är det? Mår du riktigt bra?

Tony

Nä, det är därför som jag behöver toaletten, känner mig lite risig i kistan... men jag ska ta en kopp te sen, kanske två, och en paj, det brukar hjälpa...

Lisa

Okej, jag värmer pagen under tiden, vilken vill du ha? Ost och skinka? Ädelost? Eller Broccoli?

Tony

Eh... Broccoli blir bra ... (skyndar iväg till toaletten)

(De tre ungdomarna stirrar in i sina mobiler samtidigt som de börjar fika)

Madde

Måns försov sig idag... men han kommer efter lunch

Anders

Här har det inte hänt mycket, Linus såg den där nya skräckisen igår, men den var visst inget vidare...

Emilie

Veronica är visst ihop med Pontus igen... ja, det kunde man ju förstå, att det skulle gå så, vilken nörd...

Anders

Emil vann visst lite pengar på bet igår, Arsenal gick ju och vann, man skulle ha satsat en slant... tänkte det, men...

Madde

Fan! Vi har ju prov i matte i morgon. Det hade jag helt glömt...
(åter hörs ljudet av ett flygplan och alla invandrarna utom Muhammed, dyker ner under sitt bord bredvid ungdomarnas, som fortfarande bara stirrar in i sina mobiler och inte lägger märke till paniken hos invandrarna)

Muhammed

Nej! Vi är i Sverige nu, lugn, inte bombplan... kom fram

Ali (kommer fram)

Oj, det är reflexen, som västen... du vet, plötsligt bara händer, oväntat som Gevalia

Fateme (kommer också upp)

Ja, som automat... kaffeautomat, fixar kaffe utan att vi tänker...

Wasan

Jag blir så rädd...

Ali

Lugn Wasan, allt bra, ordnar sig...

Emilie

Jag måste beställa en sådan där t-shirt som Anna köpt, den är verkligen frän... ha, här har hon på sig en annan... den var nästan fränare...

Anders

Jag tror jag sätter en tjuga på Everton ändå... om de vinner blir det ett högt odds...

Madde

Och nästa måndag är det uppsats, prov hela tiden... men vänta, vem är det där som står där bakom Elin... är det inte... ha ha ha (skrattar åt något hon ser i mobilen)

(En polis kommer in) tittar på all de närvarande i kaféet och börjar prata med Lisa, invandrarfamiljen stelnar till och följer uppmärksamt vad som händer, ungdomarna surfar vidare)

Polisen

Vi är på jakt efter en misstänk och vi vill bara veta om han kanske har varit in här, han kan ha haft en mörkblå keps på sig?

Lisa

Det kom in en nervös kille bara för någon minut sedan och lånade toaletten, han beställde en broccolipaj... men han har inte kommit tillbaka än

Polisen

Hade han en mörkblå keps?

Lisa

Ja, en keps hade han, men var den mörkblå...? Hur var han klädd i övrigt?

Polisen

Det vet vi inte, och vi vet ju inte om han har slängt kepsen och är barhuvad... men det var en av mina kollegor som såg att han sprang in på den här gatan...

Lisa

Vad hade han gjort då?

Polisen

Det tänker jag inte gå in på, men han är misstänkt i ett sammanhang... (ut från toaletten kommer Tony som skjuten ur en kanon för att springa ut genom entrédörren, men polisen ställer sig i vägen, därför fortsätter han in i lokalen förbi alla bord, polisen springer efter, Invandrarna kastar sig för tredje gången ner under sitt bord, Kalle, Lisa och Helen kryper också ihop för att göra sig mindre under tumultet, och **(Tony stormar med polisen hack i häl ut genom entrédörren och till höger)** ungdomarna lägger inte märke till det utan fortsätter med att lugnt befinna sig i sina mobilvärldar...) (När Tony och polisen försvunnit reser sig invandrarna helt skräckslagna)

Ali

Vi måste försvinna, mitt hjärta mycket fort

Muhammed

Ja, som i hemland, hela tiden flygplan och poliser...

Ali

Kom! Vi ringer bror, han hämtar oss, vi gömmer oss på parken tills kommer han.

(livrädda lämnar invandrarna skyndsamt kaféet)

(under följande konversation och ända fram tills de försvinner till höger utanför kaféet stirrar ungdomarna in i sina mobiler)

Anders

Vilket jävla dött ställe det här va', vi drar...

Madde

Ja, här kan man ju inte va

Emilie

Men jag sa ju det. Jag kan inte förstå att Veronika kunde säga att vi skulle gå hit och att det fanns så många intressanta människor som brukade dyka upp här.

Anders

Du ska inte lyssna på henne... nu drar vi

(de tre ungdomarna försvinner)

Lisa (när de lämnar kaféet)

Välkomna tillbaka, ungdomar... (inget svar från någon av dem)

Helen (till Kalle)

Här går det hett till... vilken film tror du vi är med i?

Kalle

Ska man utgå från det som nyss hände skulle det kunna vara *Gökboet*, men med tanke på min otur med lotten skulle det kunna vara *Farväl Las Vegas*.

Helen (sätter sig vid hans bord)

Jaså, är det så illa. Men du lever ju i alla fall. Vissa här i världen har faktiskt dött i tragiska olyckor, eller på grund av osannolik otur sedan du "förlorade" din magiska lott. Och tänk om nu den där kvinna som du tycker har förstört ditt liv också har råkat ut för någon olycka och dött... kanske hamnat framför någon berusad galnings bil eller drabbats av en hjärtattack... och detta på grund av att hon i fel ögonblick i triumf lämnade detta ställe... hade hon lämnat kaféet fem sekunder senare hade hon inte blivit påkörd...

Kalle

Men vad säger du nu. Du sa ju att det fanns tecken på att jag skulle vinna, att det mer eller mindre är förutbestämt vad som kommer att ske?

Helen

Ja, det är klart att det är, inget är en slump. Men det kan se ut som en slump men i verkligheten var det bestämt redan när du föddes. Alla har sin livslinje. Och kanske träffar du den kvinnan en dag och blir omåttligt kär i henne, kanske blir det ditt livsöde...

Kalle (upprörd)

Hon! Aldrig! Den där fula äckliga monstruösa, ointelligenta... skulle jag bli kär i henne? Hon som förstört min gyllene framtid och som idag efter HM-besöket slutligen kommer att besegla mitt öde när hon, på grund av ren och skär egoism, kommer att skrapa fram en månadsklöver som kan ge 25000:- varje månad i 25 år.

Medan jag får gå och leta efter något att äta bland soporna för att överleva... vänta på att den där förbannade sopbilen kommer och be soppubbarna öppna soppresen, eller vad det nu kallas, bara för att jag under några små korta minuter ska kunna kravla mig in för att där bland hoppresade bajsblöjor, hoppresade tömda surmjölkspaket och hoppresade stinkande utnötta disktrasor, för min överlevnad och till frukost, möjligen kunna hitta en kasserad hoppresad äppelskrutt, en gammal hoppresad DN med utsmetad mannagrynsgröt på framsidan eller en juiceförpackning med på insidan intorkad härsken apelsinjuice.

Medan hon... medan hon, utan minsta dåligt samvete, formligen vältrar sig i durumvetemakaroner, dagsfärskas Islandsräkor, nyplockade skogskantareller och jag vet inte vad...

Sarasången (1) (Kalle)

Hon är fet och grotesk, ful och vulgär
 vämjelig, helt utan stil
 går som en groda, avigt och snett
 ser ut som en skrotfärdig bil
 hon är korkad och dum, rubbad och blåst
 enfaldig, bombad och bäng
 hissen är trasig, besticken saknas
 ingen hemma, fast lampan är tänd
 hon är grym och brutal, nedrig och rå
 och falsk som en otrogen vän
 hon är kallare än den kallaste vår
 hon kan döda sin mor för en spänn

(sjunker ner på en stol, akustiskt vemodigt gitarrsolo i moll under ca 1,5 minuter,)

Kalle(forts)

Om du en dag får se mig, och det gud förbjude, i sällskap med denna ovärdiga varelse, vill jag att du ögonblickligen tillhandahåller mig ett rep för att jag på snabbast tänkbara sätt kan använda mig av det för att ta mig av daga...

Helen

Men nu överdriver du väl ändå lite... får jag titta i din hand?

Kalle (Tar av sig kepsen och lägger den på bordet)

Vad då hand? Vad ska du se där? Om en månad kan du få lukta på den för att känna doften av diverse hoppressade sopor som jag varje morgon för min överlevnad kravlat i.

(Minplatsnörden, Magdalena, kommer in) beställer och ställer sig och tittar på Kalle och Helen, som sitter vid hennes favoritbord, stambord)

Helen

Sluta nu, få se. (tar tag i Kalles hand och börjar granska den)

Men titta, det ser ju inte alls så mörkt ut. Din livslinje går ju uppåt. Och här finns det en liten sväng på den, och det brukar i 110% av fallen tyda på att den som har den kommer att ha tur nästan oavsett vad olika tecken i övrigt säger. Det tyder ju på att du till slut kommer att möta en stor kärlek och dessutom bli omåttligt rik! Du vill kanske jag ska köpa en Trisslott till?

Kalle

Aldrig? Den chansen gick mig förbi på grund av en viss... äcklig anskrämlig odla. Monstret! (slår näven i bordet så att Magdalena ryggar tillbaka.

Helen

Men lugna dig, Kalle, rätt som det är vänder din tur, din livslinje tyder på det...

Magdalena

Ursäkta mig, men tänker ni sitta här länge...

Kalle (fortfarande aggressiv och

Hur så? Det här kanske är vårt turbord och då tänker jag sitta vid det tills jag vinner en miljon på något spel som jag inte ens varit med i... förstår du. Passar det dig?

Magdalena

Jaha... jaha... då får väl jag (funderar) kanske sätta mig vid det här bordet då...

Kalle

Ja, är det något fel med det, och har du otur får du se en monstros kvinna komma in här och då kanske du har oturen att få henne till ditt bord, och hon slår alla vad gäller egoism och försåtlighet. Men hon kan vara bra att en gång komma i kontakt med så att man blir medveten om att det finns sådana som hon...

Magdalena

Nu förstår jag inte vem du pratar om... men det är så här... att det där bordet som ni sitter vid är, kan man säga, mitt favoritbord, eller stambord, som jag alltid brukar sitta vid när jag besöker det här kaféet, och nu känns det väldigt konstigt om jag inte skulle få sitta vid det den här gången också...

Kalle

Ja, så kan det kännas, och det kan vara bra att känna det, och att byta perspektiv, utsikt (flyttar snabbt över till bordet bredvid) det här är ju ett mycket bättre bord, jag önskar nästan att jag, eller vi fick sitta vid det, men nu ska ju du sitta där så går det ju inte (flyttar tillbaka) men nästa gång, då ska jag definitivt sitta vid det där bordet...

Helen

Ja, pröva... det kanske kommer att innebära en vändpunkt i ditt liv!? Det kanske är ditt turbord. (till Kalle) Men vänta nu, jag har ju inte fått skåda in i dina ögon och dina irisar, de kan också avslöja en del av din framtid (tar tag om Kalles skalle och tittar in i hans ögon) Ojdå, det var intressant, här finns det ett mörkt stråk... som säger att du haft det svårt en gång... du har mött någon som du har väldigt svårt för att träffa igen, och som du nästan skulle vilja...

Kalle (uppgivet aggressivt)

Du behagar skämta aprillo med mig... det är värre än så... jag skulle kunna, när jag tänker på denna mörka person... ja, man tänka sig en mycket vass kniv och ett slutresultat som handlar om något finstrimlat...

Magdalena

Ni skulle alltså inte kunna, tänka er att ni bytte bord med mig, så att jag får sitta vid mitt favoritbord...

Kalle

Nej! Och det ska du vara glad för. För om du skulle få sitta vid det här bordet kommer jorden under det att rämna och du kommer att falla ner i slukhål för att aldrig mera återvända... Genom att inte byta bord räddar vi dig från att drabbas av det...

Magdalena

Ja, då kommer ni ju att drabbas av det... det vore väl tråkigt...

Helen

Nä, men det kommer inte att drabba oss, vi och du har helt olika livsöden att se fram emot, så länge som vi sitter här kommer vi att ha det bra.

Kalle

Jag måste på muggen, håll det här bordet... (går)

Magdalena (sätter sig vid bordet bredvid dem, men så går hon fram till ett av fönstren oh skriker till)

Men vad är det som händer, är han inte riktigt klok... kör med lastbilen rakt in... Nej!

Helen (springer fram till henne och spanar ut)

Vad är det om? Är det en terrorist?

Magdalena

Stå kvar här och spana du så ska jag kontakta SÄPO jag har ett hemligt nummer dit... (går tillbaka, medan Helen är upptagen med att spana, flyttar hon Helens och Kalle grejer till "sitt" bord, och sina grejer till deras och slår sig ner, till Helen)

Nu är det lugnt, nu har jag ringt, de skulle komma... nu kan du sätta dig (börjar läsa)

Helen (återvänder till deras bord, men upptäcker att Magdalena tagit det)

Men...

Visst... satt vi vid... men det där är ju vårt bord... har du varit så fräck... (Magdalena har krupit in i sin tidskrift och låtsas inte höra någonting, Helen knackar på Magdalenas axel) Hallå där, det där var ett fult trick, men den gubben går inte: flytta tillbaka till ditt bord! Det här är vårt bord. (hon tar Magdalenas kopp och fat och flyttar det till hennes bord, Kalle kommer tillbaka) Kolla, hon har tagit vårt bord. Hon distraherade mig med något svammel om en terroristattack här utanför och när jag skulle titta efter den eventuella terroristen bytte hon.

Kalle

Va? (till Magdalena) Nu får du flytta. Och det på en gång. Nästa gång får du sitta var du vill men idag är det vi som har det här bordet. (Magdalena stirrar in i sin tidning och låtsas som ingenting, Kalle ställer sig bakom henne, tar tag under hennes armar och börjar dra hennes stol mot hennes bord)

Magdalena

Hjälp, han tafsar på mig! Hjälp! Metoo!!!

Lisa (kommer ut från bageriet)

Vad händer? Men Kalle, vad håller du på med?

Kalle

Jag håller på att förflytta denna kvinna till där hon hör hemma, nämligen till det bord som är hennes, så att vi ska få tillbaka vårt bord, där vi satt (till Helen) Kom och hjälp till. (Helen börjar också dra stolen, medan Magdalena greppar tag i deras bord)

Magdalena

Stopp! Ni måste förstå...

Det här är min plats och mitt liv**(Magdalena)**

Det här är min plats och mitt liv
samma kopp kaffe, precis som igår

samma kafé, samma stol, samma bord
 jag vet precis var de står
 utsikten den samma, samma fönster och dörr
 här finns min tid, alla minnen från förr
 hela min framtid förpackad och klar
 kommande minnen, och kommande da'r
 Det här är min plats och mitt liv

(Under versen, framför kaféet, kommer de övriga som ska sjunga sången i den in: Olov och Anna, bredvid dem Tord och Rimmaren som ställer sig en bit ifrån varandra men ändå så att man kan se att de hör ihop, bredvid dem Tony och den kvinnliga polisen och bredvid dem dottern Wasam (En spot riktas på dem/den som framför sin vers.)

(Olov(O) och Anna(A))

(O)Det här är min plats och mitt liv
 nere vid vattnet, lite varmare där
 än uppe på berget där Anna nu bor
 två grader är vad jag tror
 (A)Uppe på berget, klarar luft
 kallare vintrar, kan va lite tufft
 men utsikten, strålande, ser hela stan
 bor lite kallare, men jag är van
 Men hur var det med min tvättstugetid...?

(skyndar ut med Olov efter)

(Tord(T) och Rimmaren(R), en bit ifrån varandra)

(T)Det här är min plats och mitt liv
 ett hederligt jobb, alltid åtta till fem
 stuga på landet, Volvo, kåk och familj
 (R) men har du försäkrat DEM? (får en skarp blick av Tord)
 (T)en nyinköpt båt, med däcket förstärkt
 (R) hoppas du har den djuphavsmärkt
 (T)familjen är frisk, sällan sjukdom och värk
 (R)men har du fått den helfriskmärkt?
 (T)det här kunde va min plats och mitt liv...

(Rimmaren springer iväg med en arg Tord efter)

((Tony(T) och polisen(P))

(T)Det här är min plats och mitt liv
 på span efter deg med en plan för en stöt
 killar som kan och vet hur man gör
 sen en fest, mer än blöt
 (P) alltid på span efter typer som han (pekar på Tony)
 min målsättning är, ett tryggare land
 lugnt i kvarteren, buset ska bort
 omskolning krävs av hela hans sort (pekar)
 (T)långt från henne är min plats och mitt liv

(T springer iväg och polisen går lugnt efter)

(Dottern Wasan)

Det här är min plats och mitt liv
 långt ifrån bomber, granater och död
 många bestämmer, kallas demokrati
 ingen svält eller nöd
 alla i trygghet, skola, sen jobb
 en framtid att tro på, här finns det hopp
 språket är svårt, men nog ska det gå
 pluggar som hästen, ja, nästan som två **(Ljudet av flygplan hörs)**
 Är det här min plats och mitt liv...? **(hon hukar och springer ut...)**
(Ett litet outro så att Anna får lite mera tid till att byta om till Sara)

(In kommer plötsligt Sara) och Kalle släpper greppet om stolen där Helen sitter, **(tar av sig kepsen, slänger den på ett bord)** och bara stirrar på Sara)

Sara

Tänkte fira lite. Skulle vänta med att skrapa lotten till ikväll, men kunde inte bärga mig, och... det blev en liten nätt vinst...

Lisa

Men grattis! Vad kul att jag kunde sälja en riktig turlott första dagen jag sålde dem. För jag antar att du vann mer än 30 spann, som bara räcker till en lott? (Sara nickar nöjt)
 Och blir det en paj då? Eller kanske någon av mina goda mackor? En räkmacka kanske?

Sara

Ja, varför inte, det var länge sedan. Och de där ser ju smarriga ut. Många räkor. Och en stor kopp kaffe.

Lisa

Inga fler lotter?

Sara

Nä, det behövs inte. Efter förmiddagens turlott har jag köpt de lotter jag behöver i mitt liv.

Lisa (sneglar mot Kalle som får en stel stirrande blick)

Jaha, var det kanske en ganska stor vinst då. Då lär det väl komma en affisch om det från Svenska Spel som jag kan sätta upp och visa mina kunder, och det kommer säkert göra att flera köper lotter här. Och kanske får jag fler kunder. Mitt kafé kanske blir stadens turkafé. Får man fråga hur mycket du vann?

Sara

Det vet jag inte än. Jag ska till studion och dra vilken summa det blir. Har jag väldig tur kan det bli så mycket som 100.000 varje månad i 25 år! Vinner jag sammanlagt över fem miljoner, ska jag komma och fika här varje dag!

Lisa (sneglar på Kalle som ser mer och mer desperat ut)

Oj, Vad spännande? Lycka till! Vilken dag blir det man får se dig i rutan? Det vill jag se?

Sara

Det vet jag inte än, men jag ska meddela dig när jag vet det. (Lisa har satt fram räkmackan och Sara tittar lystet på den)

Den här ser verkligen god ut! (Hon tar den, hämtar kaffe och går mot ett bord, men får syn på den förkrossade, desperat Kalle)

Hej, jäså du är här. Mår du inte riktigt bra?

(Kalle vänder henne ryggen och står helt blickstill, vänd mot publiken, helt stel och nästan vibrerar. Helen och Magdalena tittar ömsom på Kalle och ömsom på Sara och väntar spända bävande på vad som ska hända mellan dem)

(Plötsligt rusar Kalle fram till Lisa och pekar på lotthänget. Samtidigt sätter sig Magdalena obemärkt vid "sitt" bord)

Kalle

Hur många lotter har du?

Lisa

Ja, det väl ett hundratal. Hur så?

Kalle

Jag vill köpa alla, jag ska visa den där idi... kvinnan att jag också kan vinna! Och jag ska skrapa fram miljoner! Ha!

Lisa

Men har du råd med det? Hundra lotter kostar ju tretusen kronor! Och vore jag du skulle jag akta mig för att köpa en Trisslott nu när hon där just fått högsta vinsten. Det är bara 1 på 32.000. som vinner mer än 10.000. Och ska du hamna i TV-soffan är chansen 1 på 2 miljoner. Och nu har ju den lotten redan gått.

Kalle

Men du kanske har fått en sådan lott till?

Lisa

Tror du på det?

Kalle (tittar sig omkring, ser desperat på Sara, Magdalena och Helen)

Helen! Kom hit! (hon går fram till honom) Visst såg du i min hand, och i mina ögon att jag skulle bli rik. Kan du kolla en gång till om hur mycket det rör sig om?

(han sträcker fram sina händer och ställer sig nära Helen och spärrar upp ögonen)

Ser du om det är fem miljoner? Eller är det kanske bara hundra tusen?

Helen (ryggar tillbaka och flackar med blicken mellan hans händer och ögon)

Sånt kan man inte se. Sedan kan man inte heller se *när* det kommer att ske. Bara *att* det kan... jag menar, *ska* ske.

Men du. Jag såg ju också att du skulle möta en stor kärlek! Jag skulle tro, eller jag såg, att det skulle ske inom en snar framtid, tidigare än rikedom. Så se dig omkring. Det finns ju fyra kvinnor här. Kanske någon av dem är den rätta, ditt livs kärlek!

Kalle (ryggar tillbaka och tittar förvirrad på de fyra kvinnorna)

Det är bara tre möjliga. En kan du definitivt utesluta! Ett visst egoistiskt monster, en viss slemmig groda. (sedan tittar han på Lisa)

Lisa (sätter upp handen)

Nej, räkna inte med mig. Jag har haft nog av karlar och jag klarar mig bättre utan dem än med dem. Den sista... han... Hur som helst. Mig kan du glömma.

(Kalle tittar frågande på Helen)

Helen

Nja, jag tror inte vi skulle passa för varandra. Du är ju inte riktigt min typ och förresten har jag börjat dejta en kille på som jag träffat på nätet och det verkar som det kanske kan bli något. (pekar på Magdalena och säger lågmält) Men hon då?

Kalle (funderar)

Hon verkar lite knepig. Lite rigid. Samma bord varje gång. Kanske är det så med allting? Samma plats i Tv-soffan, samma Tv-program varje kväll, samma tallrik varje frukost, samma sked, samma pålägg, samma promenad, samma tider, samma repliker varje dag... som en gammal bandspelare, som en loop som bara upprepar sig ... det skulle kunna bli lite tjatigt... (tittar på Sara) Men en kan jag i alla fall utesluta, och det är hon! (pekar mot Sara)

Lisa

Ja, men då finns det ju cirka 3,5 miljarder till att välja mellan... om man nu räknar alla kvinnor på hela jorden, och här i stan finns det säkert flera hundra som skulle kunna passa. Ge inte upp i förväg Kalle.

Kalle (lite desperat)

Men – var finns hon? Jag har ju levt ensam rätt länge nu, och fattig, eller relativt fattig, har jag ju alltid varit... Och nu ska jag träffa en kvinna? Sägs det? (tittar på Helen) Tyder det på? (tittar på sina handflator) Men hur? Och Vem?

Lisa

Det vet man aldrig, det bara händer... och det beror ju också på dig, det gäller att man bjuder till (börjar sjunga)

Vem är han? Vem är hon? (Lisa)

Vem är hon? Vem är han?

den som längtar och som trår det

den som sneglar, ögonvrår det?

Vem är hon? Vem är han?

den som slutar klanka, klandra

den som börjar se den andra

den som nära nån vill vandra

Vem är hon – och vem är han?

Vem är hon? Vem är han?

den som plötsligt vågar släppa,

och som något nytt vill greppa

Vem är hon? Vem är han?

den som lämnar allt sitt trygga,

och som slutar tveka, skygga

och för inget mer ska rygga?

Vem är hon – och vem är han?

Vem är hon? Vem är han?

den som erkänner, förstår det
 den som sträcker sig och når det?
 Vem är hon? Vem är han?
 den som oskyddad står naken
 ligger orolig och vaken
 där just nu är huvudsaken
 Vem är hon – och vem är han?
 Vem är hon? Vem är han?
 den som gör det, som begår det
 den som orkar och förmår det?
 Vem är hon? Vem är han?
 den som sträcker sig mot rymden
 fast det sägs att dagen skymmer
 trotsigt sjunger kärlekshymnen
 Vem är hon– och vem är han?

Vem är hon? Vem är han?
 den som prövar, föreslår det
 den som bjuder, förestår det?
 Vem är hon? Vem är han?
 den som kastar sig i dansen
 den som tar den sista chansen
 för att galen mista sansen
 Vem är hon – och vem är han?
 Vem är hon? Vem är han?
 den som helt förtrollad får det
 den som ouppnå'ligt når det
 Vem är hon? Vem är han?
 den som blottad ligger nära
 hos den enda rätta kära
 för att leva, låta, lära
 Vem är hon – och vem är han?

Sara (till Kalle)

Kalle, visst var det så du hette? Jag har ett förslag till dig. Min man gick bort i cancer, ja, det är väl två år sedan nu, och sedan har jag levt ensam. Vi fick två barn tillsammans, Olle och Lina. Olle lever i ett kollektiv i en by långt ute på landet och han, kan du kanske ana, är inte ett dugg intresserad av pengar. Han lever med naturen, som han säger.

Lina, däremot, har gjort en kometkarriär inom finansvärlden och är idag god för ett antal miljoner, så att hon skulle hoppa högt av glädje över att hennes mamma vinner en miljon eller två är knappast troligt.

Själv är jag också ganska tät, om jag nu får använda det uttrycket. Min man lämnade en hel del fonder och annat värdefullt efter sig, så mig går det absolut ingen nöd. Så den här vinsten som jag nu kan se fram emot är absolut inget jag behöver. Jag har så det räcker och blir över. Och skulle du inte varit så enveten när du skulle köpa den där lotten av mig skulle jag nog ha gått med på det. Men din frenesi fick mig att slå bakut och därför behöll jag den, och att jag skulle vinna fanns inte i min värld. Men nu gjorde det och ska väl besöka TV-soffan. Men vad jag ska göra med pengarna vet jag inte riktigt. Som jag sa, har jag nog av den varan. Kanske skänker jag det mesta till Röda Korset eller nåt sådant.

Kalle

Jaha. Och varför berättar du det för mig. Jag heter ju, som du sa, Kalle. Och inte Blåa-, Gröna- Lila- eller Röda korset. Och mitt efternamn är Jonsson och inte UNHCR, Green Peace eller Världsnaturfonden. Så att du skänker den vinst – *som egentligen skulle vara min!* ... till någon humanitär organisation, medan jag får leta skolor bland soporna, kan jag inte annat än beklaga. Men det verkar vara det du vill, ditt...

Prata inte mer med mig! Nu lämnar jag detta förnedringens näste så jag slipper höra mera av ditt tugg om att skänka pengar till några människor som du inte vet vilka de är i någon organisation som du knappt kan uttala namnet på. Låt du mig få försmäkta.

(lämnar skyndsamt kaféet, men glömmer sin keps)

Sara

Men vänta... jag har ett för... (men Kalle är redan utom hörhåll)

Magdalena (tittar upp på de andra)

Vilken otur han hade...

Men sånt är livet – orättvist. Och skulle det vara rättvist då... ja, hur skulle det då vara... att alla fick allt det de ville? Eller att alla fick avstå lika mycket. Fick känna samma glädje, samma smärta... Är det möjligt?

(reser sig upp)

Nä, nu har jag fått min dagliga dos av min favoritplats här och nu går jag till en av mina andra favoritplatser. Och med tanke på vad ni pratat om är det nog bäst att dra så att man inte kommer hem gift i kväll. Det har jag ingen lust med. (reser sig upp och lämnar fiket)

Hej då!

(hon går och de andra säger hej då till henne)

Sara

Jag hade ju faktiskt tänkt att föreslå Kalle att ... äh, glöm det.

Helen

Men alla de tecken jag sett hos honom tyder ju på att han kommer att bli rik, eller i alla fall rikare, och... att han kommer att träffa en kärlek...

Sara

Och det där tror du på?

Helen

Ja, något måste man ju tro på... många tror på olika gudar och jag tror på ödet... livet blir mera spännande då...

Sara

Okej. Vad ser du i mina händer då? (sträcker fram sina händer som Helen börjar granska)

Helen

Oj, vad mycket pengar.

Sara

Ja, men det visste du ju om. Du hörde väl min utläggning om hur tät jag är och vad jag skulle göra med vinsten...

Helen

Jo, men det kommer mycket mera... och jag tror jag ser en kärlek där också, bland alla dessa pengar...

Sara (tittar på de andra två)

En kärlek? Men... jag är ju inte lesbisk... och jag har inga planer på att bli det... och någon ny man? Tror inte det... absolut inte det!

Men okej. Lisa! Ge mig en trisslott! En som slutar på 24 om du har. Det var ju det numret Kalle var ute efter.

Lisa (tittar bland sina lotter i en låda)

Här har jag en som slutar på 24. (Lisa tar den, går fram till Saras bord och ger henne den)

Sara

Nu ska vi se vad dina spådomar går för. Skulle alltså jag få ännu mera pengar?

Helen

Ja, men jag sa ju inget om Trisslotter.

Sara

Nä, men jag provar en sådan. (skrapar snabbt lotten, blir helt mållös och bara sitter och gapar)

Va? (de två kvinnorna tränger sig runt henne för att se) Va?

Tre klöver! Det är inte sant?! Det är inte möjligt?! Ser jag fel eller har jag blivit galen? (hon håller upp lotten mot de andra)

Lisa

Nä, du har skrapat fram tre klöver. Vilket tur-kafé det här har blivit. Två klöverlotter på en dag.

Sara

Men vart tog Kalle vägen? Var bor han? Den här måste han ju få? Det var ju hans turnummer? Han kan ju inte få missa två turlotter på samma dag. (till Lisa) Tror du han kommer tillbaka? Visst är han stamkund.

Lisa

Jo, han kommer hit nästan varje dag. Men jag tvivlar på att han, efter allt som hänt kommer att godta att du bara ger honom den andra lotten. Jag tror att din tjurighet med den första lotten har gjort honom för stolt för det.

Om vi nu inte kan lura på honom den? Få honom att tro att han själv köpt lotten.

Förresten, där ligger hans keps. Hur kunde han glömma den, den har han ju alltid på sig? (till Sara) Ta den du och göm den i din väska... då kommer han inte bara att rusa iväg... han äälskar sin keps...

Ja, vet! (till Sara) Du, köp en... förresten, den kan jag bjuda på (går och kollar sina lotter, hittar en som slutar på 24, tar den och ger den till Sara)

Här, här har du en lott med hans turnummer, 24, ta den och försök få Kalle att skrapa den och när han skrapat hälften distraherar vi honom på nåt sätt och byter ut den mot turlotten.

Helen

Hur då?

Lisa (till Sara)

Du kanske kunde säga att du vet var hans keps är och att du ska avslöja det bara han skrapar den ”turlott” du köpt, och när han då börjat skrapa visar du kepsen för honom och kastar den till Helen. Då kommer han att med all säkerhet försöka få tillbaka den och då byter du ut lotten mot den med vinsten! Vi kastar kepsen mellan oss några gånger så att han får jaga lite efter den och när han sedan sätter sig då har han glömt hur mycket han skrapat och då får han se och...! Voila!

Här Sara, ta lotten, om jag känner Kalles kärlek till sin keps kommer han snart att vara här...

(just då kommer Kalle instormande)

Kalle (han stannar för ett ögonblick och stirrar med förakt på de tre kvinnorna innan han hetsigt börjar gå runt och titta och leta)

Var min keps? Jag tror jag glömde den här. Pekar på bordet. (stannar och frågar)

Är det någon av er som sett min keps? Jag tror jag la den här på bordet? (Lisa skakar på huvudet medan de andra två bara tittar på honom)

Vad är det med er? Har ni aldrig sett en keps? Eller min keps?

Sara

Jodå, du brukar ju alltid ha på dig den? Jag tycker du är så söt då?

Kalle

Söt! Det är mer än du är. Nu ska jag tala om för dig vad jag tycker om dig... du är allt annat än söt:(börjar sjunga)

Saras sång (1) (Kalle, men riktad till Sara)

Du är fet och grotesk, ful och vulgär

vämjelig, helt utan stil

går som en groda, avigt och snett

ser ut som en skrotfärdig bil

du är korkad och dum, rubbad och blåst...

Lisa

Stopp, stopp, stopp... Nu får du ge dig Kalle! Jag tolerera inte att du kränker mina gäster. Kan du inte uppföra dig som folk får du gå. Kom tillbaka när du har något vettigt att säga.

Kalle

Det finns inget vettigt att säga om hen... (bedrövad)Jag ska gå, bara jag hittar min keps... är det ingen av er som sett den?

Sara

Jag vet var din keps befinner sig. (Kalle går lite hotfullt emot henne) Ta det lugnt! Och om du gör mig en tjänst, ska du få tillbaka den i samma skick som du lämnade den här.

Kalle

Va? Har du stulit min keps? Jag vill ha den! (till Lisa) Hon har stulit min keps! (till Sara) Ge mig den genast... (Sara sätter upp handen mot honom)

Sara

Lugn min Kalle. Jag tog din keps i förvar så att ingen annan skulle ta den. Det var alltså av ren omtanke. Och nu vill jag alltså be dig om en mycket liten tjänst, och gör du mig den, ska du få din keps.

Kalle

Vad är det för tjänst? Det här verkar ju inte riktigt klokt?

Sara

Jo, det är klokt. Jag vill att du ska skrapa en Trisslott åt mig. Dess nummer slutar på ditt turnnummer 24. (Kalle börjar nästan skaka av ilska)
Lugn, lugn och fin. Och är det någon som helst vinst på den ska du få den tillsammans med din keps!

Kalle

Det här är ju inte klokt... va... så du tror att... Jag vill ha min keps!

Sara

Den ska du få, men först lite skrap... Här är lotten! Den slutar på 24.

(Kalle sliter till sig lotten, sätter sig vid bordet bredvid, börjar skrapa...)

Sara

Och här har jag kepsen! (Kalle tittar upp och ser den, reser sig och försöker ta den, men Sara kastar den till Helen som sedan kastar den till Lisa som kastar den fram tillbaka mellan sig och Helen o s v, medan Kalle rusar runt för att få tag på den. Under tiden byter Sara ut lotten. Slutligen kastas kepsen till Sara som gömmer den i sin väska, alt i knät under bordet)

Kalle (går fram till Sara)

Får jag den! Ge hit den!

Sara

Skrapa klart först. Du gick ju med på det. Sen får du kepsen.
(Kalle sätter sig och ska skrapa, men upptäcker, utan att närmare titta på lotten och utan att reflektera över att den är skrapad, att den redan är skrapad. Han sträcker den till Sara.

Kalle

Här har du din jävla lott! Nu vill jag ha min keps och gå härifrån för att aldrig mera återvända!

Sara

Vann du ingenting? Inte ens 30 spänn, så du kan köpa en ny lott?

Kalle (tittar snabbt på lotten)

Nä, vad trodde du? Skulle jag... (får syn på tre klöver) Men vänta nu... vänta, vänta, vänta. (sjunker ner på en stol) en, två, tre... det är inte möjligt... (sträcker lotten mot Sara) Vad ser du?!

Sara

Jag ser tre klöver.

Kalle (rusar upp och visar Helen och Lisa lotten)
Är det sant? Är det tre...

Helen

Ja, vilken tur, det är helt otroligt... men vad var det jag sa...?!

Lisa

Grattis Kalle! Det är du värd! Och som du ser kan allt hända på mitt Tuuurkafé'!

Kalle (stannar upp tittar på Sara)

Nä, nä, nä, den gubben går inte. Det är ju din vinstlott, du har dåligt samvete för att du stal(!) min lott och nu vill du ge mig din vinst! Aldrig!!! Får jag min keps! Jag ska...

Sara

Men vad är då det här? (tar upp sin vinstlott och visar den för Kalle som rycker den till sig och sedan tittar och jämför de bägge lotterna)

Kalle

Va, va, Va? Det är inte möjligt? Två högvinstlotter...

Helen

Det är sånt som kan hända här i livet... om man vid rätt tillfälle är på rätt plats och träffar rätt människa... (hon pekar på Sara)

Sarasången (2) (Kalle)

Hon är vacker som få, fager och skön
underbar, helt i min stil
går som en drottning, ståtlig och stolt
oemotståndligt gracilt
hon är intelligent, klartänkt och klok
har ovanligt skarpt intellekt
hissen fungerar, besticken är där
även när lampan är släckt
hon är känslösamt chick, rolig och rar
hennes skratt får världen att le
hennes ögon är himlen, bedårande blå
hennes mun är en röd orkidé

(avslutas med 1,5 minuter dursolo på något instrument, gitarr e d medan Kalle lyckligt och graciöst dansar runt i kaféet)

Kalle (sätter sig vid Saras bor och tittar helt förälska på henne)

Vilken människa du är? Helt otrolig! Och två lotter med tre klöver på samma dag! På samma ställe! Hur är det möjligt? Är det möjligt? Och du fick det att ske!

Lisa

Ja, det verkar otroligt, det ska ju inte kunna hända, egentligen. Men jag fick ju några extralotter från Svenska Spel, som blivit kvar från någon tidigare omgång... det måste varit någon av dem som du fick skrapa, men det verkar...

Helen

Och nu kan ni två kanske tillsammans åka och vara med i samma program. Det går de säkert med på. För vilken reklam för Trisslotter skulle det inte bli. Två personer köper var sin(!) högsta-vinsten-lott på samma kafé(!) samma dag(!) Plötsligt händer det samtidigt för två(!) personer Två vinster i kvadrat, skulle man kunna säga.

Kalle

Ja, vilken idé. Vad säger du Sara? Om vi skulle försöka ordna något sånt. Du och jag... (ser drömmande på henne)

Sara

Lugn nu Kalle. Men idén är bra, det är ju betydligt trevligare att flyga tillsammans med någon, och att vara med på dragningen tillsammans med någon måste väl också vara trevligare än ensam?

Kalle

Men vad ska jag ha på mig? Jag har ju bara en gammal 90-talskostym...

Sara

Ja, men nu har du ju råd att köpa en ny, och det med råge!

Kalle

Men hur gör man?

Sara

Gör vad?

Kalle

När man köper en kostym? Den enda, den enda jag äger, köpte kvinnan jag då levde med och innan dess hade jag ingen... jag...

Sara

Jag vet! Nu går du och jag och köper en kostym till Kalle! Jag kan lägga ut för dig tills du fått vinsten. Sedan kan du köpa 100 kostymer själv om du vill. Kom nu! Vi måste förbereda Tv-framträdandet! Du måste ju se respektabel ut när du ska bli rik!

(tar tag i Kalle och de går i väg under jubel och glada tillrop från de två andra kvinnorna)

Helen

Men mitt tåg! Det ska ju gå (tittar på mobilen) om en kvart! Det hade jag helt glömt... (hon sliter åt sig sin jacka och väska,

(ger Lisa en hastig kram och rusar i väg)

Hej då....

Lisa

Hej då... (innan hon sätter sig och pustar ut på en stol)

Vilken dag! Vilken tur? Vilket kafé jag har...ett turkafé! Jag måste ringa tidningen så jag de kommer och skriver om det här... lite gratisreklam skadar aldrig... (tittar på sitt armbandsur) men det får bli i morgon (reser sig och börjar stöka bort)

Belysningen dämpas, kvällen lägger sig, Lisa tar in utomhusflaggan, sätter upp stängtskylten, släcker ner och sätter sig på en stol, ett stilla solo från en gitarr, piano e d som anknyter till inledningssången (ljuder i bakgrunden) efter någon minut kommer dottern Maria hem.

Maria

Hej mamma! Hur har du haft det idag?

Lisa

Jo, det ska jag säga dig, jag har gjort två personer rika idag!

Maria

Va? Vad då rika?

Lisa

Jo, jag har nämligen sålt två klöverlotter med vardera tre klöver i dag. Din mamma, alltså jag, är numera ägare av ett formidabelt turkafé!

Maria

Men berätta... hur gick det till.

Lisa

Jag tar det i morgon, just nu måste jag gå och lägga mig... det har varit en omtumlande dag...

Maria

Men du måste berätta...

Lisa

I morgon Maria... släck innan du går upp... och sitt inte uppe för länge...
(går mot dörren upp till lägenheten, Maria dyker ner i sin mobil, Lisa stannar)
Förresten, hur har du haft det då?

Maria (efter tio sekunder)

Va? Vad sa du

Lisa

Nä, det var viktigt ... vi tar det i morgon... vi tar det i morgon... (Maria dyker ner i mobilen)
(Efter trettio sekunder hör man Lisa)

Min sång (2)

(Lisa)

Maria kom nu, du måste i säng
klockan är redan kvart i tolv
annars orkar du inte upp
du börjar tidigare i morrn

(Maria)

Jag kommer, jag kommer snart
ja, snart har jag messat klart
Jag kommer, jag kan, jag vill
måste bara googla lite till

(Lisa)

Maria, kom nu, nu är den tolv
 låt mobilen få vila en stund
 kom ihåg hur det var i går
 då hade du knappt fått en blund

(Maria)

Jag kommer, jag kommer snart
 ja, snart har jag messat klart
 Jag kommer, jag kan, jag vill
 måste bara googla lite till

(Lisa)

Maria, nu är det sista gången
 jag måste sova även jag
 om du inte får mycket sömn
 får du en väldigt jobbig dag

(Maria)

Jag kommer, jag kommer snart
 ja, snart har jag messat klart
 Jag kommer, jag kan, jag vill
 måste bara googla lite till

(Maria)

En dag är slut, en möjlighet, snart kommer det en till
 den börjar med en längtan och sen en längtan till
 till vanor, vimmel, vänner, till gator, gränder, prång
 och att du mitt i sorlet ska få höra just din sång
 för just den da'n ... är mycket som ska ske
 ja, just den da'n ... är det bäst att du är me' ...

(Maria går ut mot publiken, alla medverkande kommer in och avslutar sången tillsammans, med någon rad var och i korus om vart annat)

Du kanske kommer träffa nå'n, en dåre, ett geni
 nå'n du inte sett på länge, från en annan tid
 eller nå'n som lär dig något som du inte vet
 nå't du kan behöva eller en vacker hemlighet
 du kommer att se solen om himlen, den är blå
 blommor, bilar, folk som trängs, stora barn och små
 du kanske möter nå'n som sedan blir ditt hela liv
 eller nå'n som för en stund kan bli ett tidsfördriv
 molnen kanske hopar sig, och regnet öser ner
 och mitt i regnet ser du inga människor som ler
 men, du kommer till ett gathörn, tar till vänster, söderut
 där får du höra sången som du aldrig hört förut

SLUT